

Miotacz bomb głębinowych Thornycroft Typ Mark IV

I Wojna Światowa i masowe użycie w niej okrętów podwodnych spowodowała konieczność rozwoju zupełnie nowej gałęzi uzbrojenia morskiego – środków przeznaczonych do zwalczania okrętów podwodnych. Jedną z najbardziej skutecznych metod były wybuchowe ładunki zrzucane z pokładów okrętów nawodnych. Największym problemem było to, że taki okręt musiał przepłynąć nad zanurzonym okrętem podwodnym, aby go skutecznie razić. W związku z tym Admiralicja Wielkiej Brytanii rozpoczęła poszukiwania lepszego rozwiązania i udoskonalenia metody ataku z wykorzystaniem bomb głębinowych. W 1917 roku w wyniku prowadzonego programu ogłoszonego przez Royal Navy – opracowany został miotacz bomb głębinowych. W 1917 roku w wyniku programu ogłoszonego przez Royal Navy opracowany został miotacz bomb głębinowych Thornycroft Mark I. Miotacz pozwalał na rzucanie ładunków o masie 180 kg (200 funtów) na odległość 30-40 metrów od statku. Ładunek wybuchowy był wyrzucany za pomocą ładunku miotającego z pocisku do przeciwlotniczego działa typu pom-pom, co sprawiło, że nie trzeba było opracowywać specjalnego ładunku miotającego dla broni od podstaw, tylko wykorzystano istniejące rozwiązanie. Udana konstrukcja i łatwość wykorzystania sprawiła, że miotaczy tych

wyprodukowano prawie w 4000 egzemplarzach, które zostały wyposażone okręty wojenne Royal Navy i podobną ilość, które zostały zainstalowane na okrętach US Navy. W czasie lat międzywojennych oraz podczas II Wojny Światowej, ta konstrukcja nadal była rozwijana. Wprowadzono nowe modele oznaczone jako Mark II. Nowa wersja mogła miotać ładunki wybuchowe na odległość do 70 metrów o masie do 300 kg.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Muzeum Marynarki Wojennej, Gdynia

Trzonowy miotacz bomb głębinowych produkcji brytyjskiej, przeznaczony do wystrzeliwania bomb głębinowych typu Makr. VII i Mark VII Heavy z okrętów różnych klas, ale przede wszystkim fregat i niszczycieli. Służył do zwalczania okrętów podwodnych. Dla wycelowania samego miotacza należało manewrować kursem okrętu. Miotacz bomb głębinowych Thornycroft Typ Mark IV został wyposażony w hydrauliczny „oporo-powrotnik”, dzięki czemu w trakcie wystrzeliwania, była wyrzucana jedynie bomba głębinowa, a łyżka z trzonem pozostaje na miotaczu. We wcześniejszych wersjach miotaczy bomb

głębinowych Thornycroft w trakcie oddawania strzału tracony był cały trzon z łyżką, wraz z spoczywającą na niej bombą głębinową. Na początku lat 40.-tych XX wieku w miotacze bomb głębinowych tego typu zostały także uzbrojone okręty Polskiej Marynarki Wojennej. Prezentowany egzemplarz miotacza, wyprodukowany w 1942 roku, został zamontowany na polskim niszczycielu ORP „Burza” w tym samym roku. Zdemontowany podczas trwania remontu okrętu, jaki został przeprowadzony już na terytorium Polski w latach 1951-1955.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Średnica lufy – 210 mm
- Kąt podniesienia miotacza – stały – 45 stopni
- Odległość miotania bomb głębinowych – od 47 metrów do 61 metrów

Bibliografia

Muzeum Marynarki Wojennej, Gdynia